

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

40. De visitatione, qua Ecclesiastici, Pastores siue Prælati greges sibi
commissos visitare eoguntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

beneficiorum. Ceterum superadi. Autores, tantum loquuntur de vno, per quam beneficia vnta manent aequaliter principalia. Loquuntur enim de vno, per quas nihil iuri episcopali detrahitur: at si beneficium vnitum alteri suprinxeretur, vel extingueretur, vel alienaretur, aliquid videceret esse iuri Episcopali detrahitum.

Dicimus queritur, An Capitulum possit praesentare, si episcopus ipse dominiuit, praesemandi ius habet? Non potest. Sit Cardinalis in cap. Presbyteri, dist. 24. Ioan. Andreas in cap. 1. de Maturi. Rebus. titul. de deuolut. num. 70. & ratio est, quoniam Capitulum nequit conferre: in verbo autem (conferend) continetur praesentare. Glos. in Clem. 1. de rerum permis. Item, quia conferre, & praesentare in fructibus beneficii numerantur. Glos. in cap. Cum olim. de Maturi. at fructus beneficii futuro successori referuantur, e quia sicut de elect. in 6. & Clem. statutum, eod. tit.

Videcimo queritur, An Capitulum possit beneficiarios dicituere, ut vulgo dicunt, hoc est, beneficio descrevere, & iemouere? Glos. in cap. Nullus, dist. 29. videtur negare. At Pauin. part. 2. q. 6. num. 1. & 2. testatur communem esse sententiam, id posse Capitulum, quia potest dixerit visitare, et diximus, in cuius nos inquietare, eos panire: ergo ob crimen poterit eos beneficiis privare.

Si roges, Nunquid etiam possit Abbatibus beneficium adimere? Respondeo cum Dominico, cap. 1. de panit. in 6. Cardinali, Clem. 2. de pao. qust. 4. & Panmolo locutato, non posse, quia Abbates a beneficio remouere, est causa ex numero etrum, quia Episcopo relevantur. Poterit tamen Abbari, vel senio confecto vel in ob labore laboranti ad utorem dare: sicut posset Episcopus, cap. 1. q. Si vero de Clerico agros in sexto.

C A P . XXXIX.

Aliæ questiones, de eadem re dissoluuntur.

AN Capitulum possit ius patronatus concedere his, qui fundauerint, vel aedificauerint, vel donauerint Ecclesiam? Potest, sicut potest episcopus, Gaspar Calderinus, confil. 3. de iure patron. Pauin. par. 1. qust. 10. num. 12. nam actus iurisdictionis est ius patronatus concedere, ac proinde ad Capitulum transit.

Scundo queritur, An Capitulum valeat cognoscere de causis feudalibus, de quibus cognoceret episcopus, si viueret? Minime, Ioan. Andreas in cap. Verum, de foro competenti. & Pauin. par. 1. qust. 10. num. 14. dicit esse communem sententiam. Et ratio est, quia hoc conuenit episcopo iure speciali, non communi. Hoc etiam est, ut nequeat Capitulum facere quas vocant nos inuestigant, aut veteres teno adie, aut quod vocatur fidelitatis iuslurandum à feudatarii recipere. Innoc. Hosten. Abba. in cap. Nihil. de elect.

Tertio queritur, An Capitulum cognoscere queat de causis matrimonialibus? Potest. Cardinali, & aliis in cap. Venient, de eo qui duxit in uxorem, Pauin. 1. par. qust. 10. num. 6.

Quarto queritur, An Capitulum succedit in his, que conueniunt episcopo iure delegato? Minime, quia non succedit nisi in iurisdictione, que conuenit episcopo iure ordinario, ut est communis opinio in c. Cum olim. de Maturi. Nihilominus tamen potest Capitulum sede vacante auctoritatem aliquam habere in iurisdictione, quamvis Episcopo generaliter auctoritate apostolica delegata, vbi necessarium videbitur negotium à Capitulo expediti, ita ut moram non patiatur. Invec. & Hosten. in cap. Ad absconditam, de Heret. Iona. Monachus, de Maturi. & obed. in 6. Paulus, Clem. 1. de Heret. Butritus, & Felin. in cap. Eam. te, de script. Pauin. parte 1. qust. 10.

Quinto queritur, An Capitulum possit aliquos ad honosum Doctoris, vel Magistri gradum promouere, sicut posset Episcopus? distinguendum est: aut ea potestas pertinet ad solum Episcopum, aut communiter ad E-

pi copum, & Capitulum. Si hoc secundum, ea manet potestas Capitulum sede vacante. Si primum, tunc ea potestas, vel iuste communis conuenit episcopo, vel iuste speciali. Si iuste communis, ad Capitulum transit, si speciali, non item. Glos. in Clem. ult. de Magist. Abbas, & Felin. in cap. Cum olim. de Major. Pausin. par. qust. 6. Rebus. in praxi beneficium deuolut. num. 69.

Sexto queritur, An Capitulum succedit cum cura, & auctoritate in exequendi. vlt. mis. testa. orum: voluntibus? Succeedit, sic Ioan. And. in cap. Joannes, de testam. & cap. 1. de Maturi. in 6. Imola, & Card. Clem. 1. de testam. Pauin. par. 2. qust. 7. Poterit igitur Capitulum sede vacante executores testamentorum compellere, ut piis defunctorum voluntates exequiantur intra annum, iuxta id, quod habuit in e. Nos quidem, id est testamentum. & Arthen. Hoc an plus, Codice fidicemiss. Poterit etiam pauperes el gere, in quo hredatas ad hunc usum velictum dilibutaur, vbi nulli catantes, vel executores ultimæ voluntatis sint dati, vel ex quia cam non carent. Ioan. Calder. conf. 10. de testam. Pauin. part. 2. qust. 7. Poterit idem executionis diem protograde. Dominic. in Addition. ad consilia Calderini. conf. 3. de off. Religiosos item piarum voluntatum executores potest compellere ad reddendas rationes. Pauin. par. 2. q. 7. nro 6. Valer etiam Capitulum, sede vacante, hereditate in ecclesiæ legatam adire: quam tamen si episcopus dimissum ecclæsiæ inuenierit, beneficio restitutionis in integrum repudiat. Par ratione potest Capitulum transigere, & compromissum facere. Pauin. parte 2. qust. 9. seprum, na. mer. 18.

Septimo queritur, An Capitulum succedit Episcopo in iurisdictione, quam ex conuentione habet, puta inter laicos Ecclesiarum colonos? Succeedit, Collect. mens in cap. cum olim. de Maturi. & obed. & ibidem Panormitanus, Pauin. p. 1. qust. 9. num. 6. vers. An autem Ecclesia.

Octavo queritur, An Capitulum sede vacante possit ei prescripciones acquirere, quæ sibi alioquin non competunt? Non potest, quia contra ecclesiæ prescriptionem non currit sed vacante. Giosaf. in c. de prescrip. Pauin. & Felin. in c. ex transmiss. eod. tit. Rota decf. 212. in nouis, Pauin. par. 1. qust. 9.

C A P . XL.

De visitatione, qua Ecclesiastici Pastores, sine Prelati greges sibi commissos visitare coguntur.

PRIMO queritur, An Praefecti, sive Pastores Ecclesiæ, Rom. visitare ecclesiæ, & populos sibi conceditos quoannis communi iure cogantur? Coguntur, cap. de terminis, & Episcopum, & c. placuit 10. qust. 1. vnde episcopus dicet in suam visitare debet singulis annis: quod si p. legitime impeditus id impleri non possit, Presbiteros, aut Diaconos probatos mittat, qui visitationis officium obeant, cap. Episcopum. 10. q. 1.

Secundo queritur, An præscriptione tueri se quis possit, quo minus visitare a suo pastore, sive Prelato? Non potest, cap. Cum ex offici, de præscript. quemadmodum, acc. quemquam longi temporis præscriptio excusatum facit, ne suo Prelato patere debeat, capit. cum non liceat, de præscript. & cap. cum inter, de confut.

Tertio queritur, An visitandi ius contra Prelatum ordinarium possit quis præscribere, qui Prelatus non sit? Potest, cap. Cum ex offici, vers. & si alies, de præscript. & Panormitus & Felin. ibid. sive is, qui præscripsit existane quipiam Prelatus sit, sive etiam ipsius episcopo, quem per præscriptionem excludit subditus, Abb. & Felin. cap. cum ex offici, modo citate, quod ex proprii Prelati negligencia contingit, ut dicit Felinus eod. cap. num. 115. Quare si & is qui præscriperat, in eandem negligentia noram incurrat, & episcopus iam vigil esse velit, potent ius olim sua desidia intermissum, alterque ob diligentiam suam que-

sunt,

situm, noua, & recenti sua industria, & sollicitudine recuperare, quia cellas, Episcopo negligente ius visitandi, potius quam extinctum esse creditur, cap. irrefragabili, de officio, ordin. & Felic. ibid. & idem Felic. cap. Cum ex officiis, de prescript. num. 12. Item is, qui tale ius visitandi praescripsit, non aliter illo iure viri potest, quam prescriptonis ipsius angusti limites queferint. Ex quo fit, ut si idem ipse per se, & non per aliun semper visitare consuevit, nequeat posita per aliun à se substitutum visitare. Sic Anchara. in cap. cum officiis, de prescript. quamvis Card. in eodem cap. op. positum sentiat. Sed Ancharanum sequuntur Felic. in eod. cap. num. 12. & in c. Auditio, num. 4. de prescript. & Andreas Sicularius, c. cum contingat, num. 70. de foro competat.

Quarto queritur, An praetati visitare per seipso iure cogantur? Respon. Aff. cap. decernimus, c. Episcop. c. placuit, 10. q. 1. item hoc intelligitur, nisi vel morbo, aut alius occupationibus fuerint legitime implicati, & tunc per alios idoneos Presbyteros, vel Diaconos officium implant, cap. Episcopum, modo citato. In Concil. Trident. Sess. 6. cap. 4. de reformat. statutum est sic; Capitula Cathedralium, & aliarum maiorum Ecclesiarum, illorumq. personae, nulli exemptionibus, consuetudinibus, sententiis, iuramento, concordis, que tantum suos obligent Actores, non etiam successores, tueri se possint, quo minus & suis Episcopis. & alius maioribus Praetatis per seipso solos, vel illis, quibus sibi videbitur, adiunctis, iuxta Canonicas sanctiones toutes quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari etiam auctoritate Apostolica possint, & valeant. & sess. 24. c. 3. de reformat. sic ait: Patriarcha, Primates, Metropolitani, & Episcopi propriam diocesim per seipso, aut si legimus impediti fuerint, per suum Generalem Vicarium, aut Visitatorem, si quis annis totam, propter eius latitudinem, visitare non poterunt, saltem maiorem eius partem, is etiam, ut tota biennio per se, vel Visitatores suos compleatur, visitare non præmittant.

Quinto queritur, An Praetatus Romano Pontifice inferior, cui ius visitandi competit, possit remittere visitationem suis subditis debitam? Non potest: quemadmodum, nec condonare correctionem potest, Impos. c. cum ex officiis, de prescript. nec remissile quis visitationem videretur, etiam si dixerit se obsequia, sive ut dicunt, feruitia, sibi debita remittere, cap. cum venerabilis, de censib. Imo, & visitationis iteratio, quando est necessaria, ne dum visitatio prima, pacto remitti non potest.

Sexto queritur, Quinam ius, & potestatem habeant visitandi? Respondeo, habere omnem Praetatum Ecclesiasticum, cui iurisdictione, & administratio conuenit, cap. 1. § Hanc de censibus, in sexto. & c. Cum venerabilis, eod. tit. Federicus, consil. 111. & 145. Calder. consil. 10. tit. de censib. 6. Oldrad. consil. 204. abb. c. cum Apostolus, de censibus. Isvero, cui non competit administratio, ius visitandi non habet. Bald. consil. 11. §. lib. 3. Crusuet. consil. 118. numer. 13. Quare visitare possunt, ac debent iure ordinatio praeter Rom. Pontif. legati à latere, ex officio legationis sibi à sedi Apostolica demandata, c. cum Apostolus, de censibus. Item Legati Pontifici, qui non sunt à latere, sed dicuntur nativi, quibus legatio Apostolica competit ratione dignitatis, in qua sunt constituti, cap. Cum instaur. & c. Procurationes, de censibus.

Quæres, An etiam visitare eodem iure debeant legati Apostolici, qui Missi, sive Nunzii Pontificij vocantur? Possunt quidem, cap. cum instaur. & c. procurationes, de censibus, sed non debent, nisi visitandi onus eis sit specialiter impositum, vel nisi virgins aliqua necessitas visitationem posuerit. Hinc igitur fit, ut Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi ius habeant visitandi, & visitare ipso iure cogantur, cap. Romana, & c. Felicis, de censibus, in sexto, cap. 6. Episcopos, de officio, ordin. in sexto, cap. decernimus, 10. quast. 1.

Septimo queritur, An Decani, Archidiaconi, Archipresbyteri, Plebani, & alii inferiores, visitandi ius habent? Non habent, si iurisdictione careant; nisi forte longa consuetudine id iuriis praescripserint, cap. super eo, & c. cum Apostolus, de censibus. de his omnibus Synodus Trident. Sessione 24. cap. 3. de reformat. sic statuit: Archidiaconi

autem, Decani, & alii inferiores in his Ecclesiis, ubi hactenus visitationem exercere legitime conseruerunt, debent quidem assumptio notario, de consensu Episcopi, deinceps per seipso tam visitare. Sic ibi. Quod autem Plebani iurisdictionem habentes visitare queant, inde probatur, quod iurisdictionem habent.

Octauo queritur, An penes Collegia Canonicorum siue Capitula Cathedralium Ecclesiarum sit visitandi ius, & potestas? Est, ut colligitur ex capit. si Episcopus, & c. Ecclesia, de suppl. neglig. prælat. in 6. quamvis aliqui dubitauerint, ut Glossa in Clem. 1. in verbo, Capituli, de Haret. & Ioh. Monachus in cap. Ecclesia, de suppl. neglig. Prælat. in exto. Communis sententia doctorum habet, ut visitare queant, quos posset episcopus iure ordinario, non autem eos, quos ex priuilegio, aut iure speciali, vel delegato visitasset episcopus: omnis enim iurisdictione Episcopalis in spiritualibus, & temporalibus, ad Capitulum transit sedē vacante, cap. iii. quæ. & s. cum olim, de maior. cap. 1. de insitut. in 6. nisi in calibus iure expreso veitus. Imo aliquando Capitulum superfluite adhuc episcopo ex prescriptione, vel priuilegio visitandi ius habet: de qua re, sic Concilium Trident. Sess. 24. cap. 3. de reformat. Visitatores etiam à Capitulo deputandi, ubi Capitulum ius visitandi habet, prius ab Episcopo approbentur: sed non ideo Episcopis vel eo impedito, etiam Visitator, easdem Ecclesias sicut ab his visitare prohibeatur, cui ipsi Archidiaconi, vel alii inferiores visitations facta infra mensrationem reddere, & depositiones testium, ac integræ actæ ei exhibere teneantur: non obstantibus quacunque consuetudine etiam immemorabili, atque exemptionibus, & privilegiis quibuscunque.

Nono queritur, An Abbates, Priores, & alij Regularem Praetati visitandi ius habeant? Habent, vnde possunt visitare monasteria, aliaque sibi subiecta loca, cap. In singulis, & cap. ea que, de statu Monach. solent etiam in Regulatum annuis, vel triennialibus conuentibus, que Capitula Generalia vocant, aliqui ex Conventu Religiosi prohibique viri eligi, tanquam idonei ad visitationem obeundam, qui non virorum solum, sed etiam Monialium conobia visitare queunt, cap. in singulis, & cap. Ea que, supra citatio.

Si quæras, An Abbatissæ, & Priorissæ, quas vocant, que nulli Abbatis superiori parent, aliaque mulieres culis tituli Praefecta Monasterii regularium Monialium, visitare possint Monasteria, & alia loca sibi subiecta? nam alicubi sunt conobia Monialium, que sunt in potestate, & cura aliorum conobiorum Monialium. Possunt, quia tamen eis nefas est Monasterii claustra exire, hoc enim est illis interdictum, cap. 1. de statu regul. in sexto, possunt tanquam legitimè impediti, Religiosos, probatosque viros in visitandi officio subrogare: & proinde ibi officium Ordinarii. Archidiac. in cap. 1. de statu regul. in sexto, & Glos. Clem. 2. de statu monachor. in verbo alia. quamvis, ut dicam inferius, alii sentiant, ea monasteria per Ordinarium esse visitanda.

Decimo queritur, An episcopi possint Monialium conobia visitare? Respondeo, ex Clemenc. 2. de statu Monach. colligi, huimodi monasteria esse in tripli differentia. Aut enim subiecta sunt episcopis, vel aliis locorum Ordinariis; Aut exempta sunt, ita ut soli Apostolica sedi proxime pareant. Aut exempta quidem sunt à potestate Ordinariorum, sed Praetatis, sive Praefectus sui ordinis iuris regularibus subiecta. Si primi generis sint, possunt, & debent visitari ab episcopis, & aliis ordinariis locorum, in quorum potestate & cura sunt. Si secundi generis, possunt visitari ab episcopis & aliis ordinariis, non quidem auctoritate propria, sed Apostolica sibi delegata. Si terci generis sint, nequeunt ab episcopis visitari, sed ab iis Praetatis, quibus subiecta sunt. Quid si fuerint conobia Monialium subiecta alii conobii Monialium, à quibus regi, & gubernari solent? De hoc dicam quæstione proxime sequenti.

Vndeclimo queritur, Quinam visitari possint, & de-

beant ab Ecclesiasticis Prælatis? Possunt visitari omnes Christiani, & Christianorum Principum imperio subiecti, siue Iudei, siue Pagani, Clem. I. de Iudaïs. Item omnes, siue Ecclesiastici, siue seculares sint, ut constat ex cap. 1. §. deinde, de confib. in 6. & non minus priuati homines, quam Principes in alios ius, & imperium habentes. Quare ipsi etiam Reges, & Imperatores a Romano Pontifice visitari queunt, tum quia totus Christianorum orbis est Summi Pontificis diœcesis: cap. Cuncta per mandatum 9. q. 1. tum etiam, quia occasione peccati corrigi a Romano Pontifice possunt: hinc est, ut Rom. Pontifex in Regni aliquicuius, vel imperii administratione adiutoriem dare possit, ut aliquando dedit, cap. Grandi, de supp. negl. Prel. in 6. & possit Reges, vel Imperatores ratione peccati a piorum cœtu submouere, sacris interdicere, regno Imperio priuare, c. Fundamenta, de elect. Clement. ne Romani, de iure iuruan. cap. Valentinius, cap. tibi Domino, dñm. 6. cap. Alio 15. q. 6. Item congregations omnes, conuentus, collegia, Societates, seu clericorum, aut laicorum confraternitatis, ut vocant, Capitula, cœnobia; siue virorum siue feminarum Monialium, & loca communis pietatis extucta possunt, & debent visitari auctoritate Apostolica, si exempta sint, non exempta vero auctoritate ordinaria ab episcopis, cap. Sapita, de confib. &c. 1. § Deinde, eod. tit. in 6. & Clem. Attendentes, de statu Monach. Quid vero, si Monialium concubilla propriis Antistitites sui ordinis viros habeant, sed ab eisdem Monialibus, puta Abbatissis, & Priorissis regi soleant? An a delegatis per ipsas mulieres, an vero ab episcopis visitari debeant? Archidiac. cap. 1. de stat. reg. in 6. & Ioan. Andreas, Stephan. Paulus & Glostam Clem. Attendentes, de statu Monach. senserunt, visitari non posse ab episcopis, sed ab his, quos ipsa mulieres subrogarunt, cum ipsis non licet extra lepta Monasterii egredi.

Quidam alii putarunt, ea visitari posse ab episcopis, & locorum ordinariis, sed prima sententia verior est. Nam cum ab episcoporum potestate, & iurisdictione sint exempta, episcopi ius ea visitandi non habent.

Duodecimo queritur, An hospitalis domus sint per episcopos visitandæ? Federicus consil. 46. distinguit: Aut constat hospitalis domus esse ordinarii auct. ritate fundata, & proinde religiosus locus habetur; & tunc per ordinarium visitari debet: Aut dubitatur, si necne ordinarii auctoritate fundata; atque tunc, ut tradit Archidiacus cap. nemo, de confit. dñi. pro religioso loco habetur, quia talis esse probabiliter creditur, & proinde ordinarii visitatione subiectur. Aut nihil certi de fundatione, & auctoritate episcopali assertur, nec villa eius signa, vel indicia apparent, & perlaicos regi, & administranti consuevit huiusmodi hospitalis dominus, & tunc quantum non tanquam religiosus locus visitari possit ab episcopo, potest tamen tanquam locus gratia communis pietatis extuctus, ne pie cause cura & administratio neglegatur, c. de Xenodochis, de religiis, dom. & Clem. Quia contingit eod. it. Quod si hucus, qui hospitalis domus in fundauit, vel dotauit, superest sit, episcopus ubique eius sensu visitare non potest. Sed in tract. de visit. num. 14.

Decimotertio queritur, An Capella, & Ora otia præparata per episcopum visitari queant? Potest episcopus, si velitea visitare, ut dispiciat verum honorifice habeantur, & utrum sint decenti modo constructa, & ornata, etiam si absq; auctoritate episcopi fundata sint; at si perpetuum habeant sacerdotem, qui in eis celebet, vel si auctoritate episcopi erecta insti utaque sint, tunc non secus, ac alia pia vel religiosa loca visitari ab episcop. queunt. Lapez tract. de Hospitalista. num. 54. & Socin. de visitatione, num. 13. De his omnibus Concilium Tridentinum. Sess. 22. cap. 8. de reformat. sic statuit: Episcopi, etiam tanquam Sedis Apostolicae Delegati easibus à iure concessis omnium piarum dispensationum tam in ultima voluntate, quam inter viuos sint executores, habeant ius visitandi hospitalia, Collegia quicunque, ac confraternitates laicorum, etiam quasi scholas, siue quocunque

alio nomine vocant, non tamen que sub Regum immediate protectione sunt, siue eorum licentia, eleemosynas Montis pietatis, siue charitatis, & pia loca omnia quomodo cunque mancipentur, etiam si predictorum locorum cura ad laicos pertinet, atque eadem pia loca exemptions priuilegio sint munera; ac omnia, qua ad Dei cultum, aut animarum salutem, semper pauperes sustentandos instituta sunt, ipsi ex officio suo iuxta factorum Canonum statuta cogitant, & exequantur. Non obstantibus quacunque consuetudine, etiam immemorabili priuilegio, aut statuto.

Et Sessione 7. cap. 8. de reformat. sic ait. Locorum ordinarii Ecclesiæ quicunque quomodolibet exemplis, auctoritate Apostolica singulis annis visitare tenentur, & opere uniuersitate medius prouidere, ut que reparacione indigent, reparantur, & cura animalium, si qua illæ immineat, aliisque debitis objectibus minime defraudentur; appellationibus, priuilegiis, consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore prescriptis, iudicium deputationibus, & illorum inhibitionibus exclusi.

Et Sessione 21. cap. 8. Quacunque, inquit, in diœcesi ad Dei cultum spectans, ab ordinario diligenter curari, atque ita, ubi portet, prouideri aequum est. Propterea commendata Monasteria, etiam Abbatis, Prioratus, & Prepositura nunquam, in quibus non viger Regularis observantia; nec non beneficia tam Curata, quam non curata, secularia, & regularia qualitercumque commendata, etiam exempta ab episcopio, tanquam Apostolica sedis delegata annis singulis visitentur. Cuicunque idem episcopi congruentibus remaneat, etiam per sequestrationem frumentum, ut que renovatione indigent, aut restauracione reficiantur, & cura animalium, si qua illæ, vel eorum annexa immineat, aliisque debitis objectibus, quæ recte exercantur, appellationibus quibuscumque priuilegiis, consuetudinibus, etiam immemorabili tempore praescriptis, conservantur iudicium deputationibus, & eorum inhibitionibus, non obstantibus. Et si in eis vigere observantia Regularis, prouident Episcopi paternis admonitionibus, ut eorum Regulariarum superiores iuxta eorum Regulariarum insitum debitis vivendi rationem obseruant, & obseruant faciant. Et sibi subditis in officio coniunctant, ac moderentur. Quod si admonti, intra sex mensas eos non visitauerint, vel correxerint, tunc cuicunque episcopio etiam, ut delegata sedis Apostolica, ut visitare possint, & corriger, prout in superiores possent iuxta eorum insitum, quibuscumque appellationibus, priuilegiis, & exemptionibus remotis, & non obstantibus. Hactenus Concilium. Idem iversus sess. 4. capit. 9. de reformat. sic habet: Que alias sub felicis recordationi Pauli III. & super sub Beatis. Domino nostro Pio IV. in hoc eodem Concilio de adhibenda ab ordinariis diligentia in beneficiorum etiam exemptorum visitatione constituta sunt: adem etiam in hoc Ecclesiæ secularibus obseruantur, que in nullius diœcesi esse dicuntur, ut ab Episcopo, cuius Cathedralis Ecclesia est proximior. Si id constet: aliquam ab eo, qui semel in Concilio Provinciali a Prelato loci illius electus fuerit, tanquam sedis Apostolicae delegato visitentur, non obstantibus priuilegiis, & consuetudinibus quibuscumque etiam immemorabili. Item Sessione 25. cap. 20. de regularibus, sic dicit: Abates, qui sunt Ordinum capitula, ac eis predictorum Ordinum superiores Episcopio non subiecti, quibus est in alia inferiora Monasteria, Prioratu, siue legitima iurisdictione, eodem illa sibi subdita Monasteria, & Prioratus suo quisque loco atque ordine ex officio visitent, etiam si commendata existant, quecumque Ordinum suorum capitibus subiecti, declarat sancta Synodus, in his, quæ alia ut de visitatione Monasteriorum commentatorum definita sunt, non esse comprehensa: teneantur quicunque predictorum Ordinum Monasteriorum presenti, predictis visitatore recipere, & illorum ordinationes exequi: Ipsa quoque Monasteria, que sunt Ordinum capitula, iuxta Sanctæ sedis, & cuiusque ordinis constitutiones visitentur. Et quamvis durabim kuiusmodi Commenda, Prioris Classiales, aut in Prioribus Conuentum habentibus Superiores, qui correctiones, & spiritualia regimen exerceant, a Capitulo Generalibus, vel spormi Ordinum Visitatoribus instituantur, ceteris omnibus prefectorum ordinum priuilegia & facultates, que ipsorum personas, loca, & iura concernunt, firma sint, & illeja.

